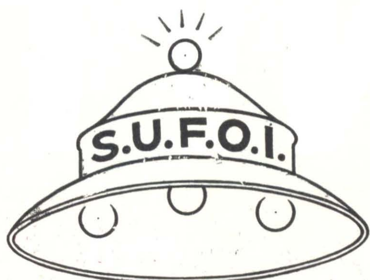
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Decb. 1963

Pris 2,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.

(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lynge - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrups Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj“, Ry Nørskov pr. Ry, telf. Gl. Ry 150.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør, tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Repræsentant for Norge:
Niels Sælensminde, Fyllingen, Bergen.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1963

JYLLAND:
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Aarhus: Henning Meisner, Præstehaven 10.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Fredericia: P. M. Frederiksen, Chr. Richardsvej 11A.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 8298.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telf. 221.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Holbæk: Finn Nielsen, Chr. Hansensvej 19 B.

Fortsættes på bagsiden

Glædelig jul og et godt nytår

Ought to be translated

Vi vil gerne hermed ønske alle vore abonnenter og læsere i Norge, Sverige, Finland, Island, Færøerne, Danmark, Beligen, England, Tyskland, Frankrig, Canada, USA og Australien glædelig jul og et godt nytår.

1963 blev et godt år

Rumforskningen fortsatte i det rigtige spor. Stormagterne kom ikke længere bort fra hinanden — snarere fandt der, på trods af skuespillet, en vis tilnærmelse sted.

Kirkerne kom hinanden nærmere — det katolske koncils afslutning vil måske afsløre, hvor meget.

UFO-aktiviteten har været nogenlunde stabil — Det mest sensationelle var kraterne i England — i hvert fald blandt de tilgængelige rapporter.

Hvad vil 1964 bringe os?

Sandsynligvis både sensationer, fremskridt og håb, men sikkert også skuffelser. Som sagt så ofte før, stiger modstanden mod vort arbejde i takt med den fart, hvormed vi nærmer os afslutningen af den tys-tys periode, vi er inde i. Mange gode og ærlige UFO-forskere er faldet af vognen i 1963, fordi de kom i forbindelse med og lyttede til kredse, som af en eller anden grund er tilhængere af fortsat hemmeligholdelse og forvirring.

De står nu ved vejkanterne for at blaffe sig frem ... for at blive samlet op af hvem som helst!

Hvad ønsker vi af det nye år?

Fortsat videnskabelig rumforskning — med landing på Månen og planeter for øje.

Fortsat tilnærmelse mellem stormagterne — afspænding, påbegyndt afrustning.

Fortsat tilnærmelse mellem kirkerne — og en religionernes modernisering.

Fortsat arbejdsfred for SUFOI i ind- og udland.

Fortsat sund dømmekraft for den enkelte — uden frafald til sekterisme, fanatisme eller opposition under en eller anden form.

På gensyn i 1964 — til et nyt, spændende kapitel i vor klodes bestræbelser for at finde sig selv.

H.C.

Teknisk aktuelt

Ought to be translated.

USA

Årsagen til den usædvanlige stilhed på »rumfronten« i den sidste tid er ganske enkel: Merkur-programmet er afsluttet, og måneraketprogrammet Ranger har været underkastet forskellige ændringer, grundet fiaskoerne med Ranger 1—5. I den kommende tid ser programmet således ud:

December 1963: Saturn-raket skal sende 8 tons vand i kredsbane i et forsøg, hvor det andet trin af den 500 tons tunge raket første gang afprøves. Brændstoffet i dette trin er det kraftigst kendte: brint. Desuden medfører drabanten 2 tons instrumenter.

Ligeledes opsendes Tiros 8.

Januar 1963: Den 330 kg tunge måneraket Ranger 6 opsendes. Den er udstyret med 6 tv-kameraer. Den skal i de sidste 40 minutter, før den knuses mod månen, filme denne. Derefer skal der hver 3 måned i de følgende 4 år opsendes en Ranger; nogle af disse er dog udstyret med landingskapsler.

Gemini 1 på 2500 kg skal samme måned sendes tom i kredsbane.

NASA udvalgte i oktober 14 nye astronauter, således at det samlede antal nu er oppe på 30. Deriblandt er en militær og to civile videnskabsmænd. Navnene bringes i næste nummer.

17. oktober opsendtes de to spiondrabanter VELA HOTEL 1 og 2 i en bane i ca. 100.000 km højde. Omløbstid ca. 4½ døgn. Formål: at afsløre atomeksplosioner i rummet. Vægt ca. 221 kg.

Sovjet

Sovjet opsendte den 18. oktober rumskibsdrabanten KOSMOS 20 på ca. 5 tons. Den cirkler i en bane mellem 311 og 206 km. Russerne har i øvrigt opgivet vægten på VOSTOK 5 og 6:

VOSTOK 5 vejede 4720 kg,
VOSTOK 6 vejede 4713 kg.

Vejningen forgik 4 dage før opsendelsen.

Endvidere har de berettet, at takket være »radiotekniske« metoder var tidsmålingen under flyvningen udført med en maksimal fejl på én milliontedel af ét sekund, og positionsbestemmelsen af rumskibene med en fejl på mindre end 3 meter

Raketterne og startstedet var det samme som tidligere: 600 tons trykkraft på i alt 6 motorer og Baikonurkosmodromen øst for Aralsøen.

Den 26. oktober gav ministerpræsident Krutschev den første officielle meddelelse om, at Sovjet ikke agter at deltage i kapløbet til Månen. Han sagde bl. a., at en forhastet månerejse var farlig, og at Sovjet i første omgang ville være tilfreds med at studere amerikanernes erfaringer fra måneturen; specielt var man interesseret i, hvordan de kom ned igen.

Den 1. november opsendte Sovjet en ny type drabant, POLJOT 1 (Flyvning 1). Den adskiller sig fra Kosmos-serien derved, at den er i stand til at ændre både højde og banehældning. Her er nogle data:

Oprindelig bane: 592—339 km
Efter baneændring: 1437—343 km
Banehældning: 58°, 55'
Omløbstid: 102,5 min.

POLJOT har naturligvis noget at gøre med rendesvouz-teknikken, havde f. eks. Valentina Tereshkovas VOSTOK 6 været således indrettet, havde hun godt kunnet mødes med Bykovsky i VOSTOK 5.

Kommentar: Man ser, at Lovell tilsyneladende har ret i sine betragtninger (UFO-NYT, september 1963) om den sovjetiske rumforskning. Russerne har i høj grad forsømt udforskningen af »det ydre rum«, d.v.s. den del at rummet, der er mere end 1600 km fra Jorden. De mener, at de kan få 90 pct. af alle oplysninger, enten ved hjælp af en kikkert monteret på en rumstation, eller ved hjælp af ubemandede dybrumssonder til Månen, Mars og Venus. Kosmo-serien udforsker jo dels stråling og lign. i højder under 1600 km, og udfører dels rumbiologiske og tekniske forsøg med de Kosmos, der skal lande igen. POLJOT går ud på at skabe et fuldstændigt manøvredygtigt rumskib, som skal anvendes til bygningen af en rumstation. Årsagerne til denne rumpolitik er to:

1) Økonomiske.

2) De største militære fordele er i højderne under Van Allen-bælterne, hvor bemandede rumskibe kan operere, og da man samtidig kan drive videnskabelig forskning herfra, slår man to fluer mde ét smæk.

H.S.

Den stille sols år

(Ought to be translated).

Dette er en artikel om et nyt, stort forskningsprojekt i lighed med det internationale geofysiske år. For at forstå formålet må vi imidlertid først se lidt på den genstand, som skal udforskes: *Solen.*

Solen

Skal vi udtrykke vor faktiske viden om Solen, kan vi i korthed sige dette:

Solen er et selvlysende legeme af kugleform. 98 pct. af solsystemets masse er samlet her; eller sagt på en anden måde: Solen vejer 333.000 gange så meget som Jorden. Solen drejer sig en gang om sig selv på 26 døgn. Endvidere har vi siden ca. år. 1700 vidst, at der med 11 års mellemrum optræder særlig mange mørke pletter på dens overflade. Disse pletter er dog ikke mørke, det er kun i sammenligning med den stærkt lysende soloverflade, at de synes sådan.

Det er, hvad vi ved; mange teorier er fremsat om Solen, her skal kun nævnes den vigtigste

Denne teori går ud på, at Solen består af 98 pct. brint, ca. 2 pct. Helium og $^1/_4$ pct. andre stoffer. Solen får sin energi fra en atomomdannelse af brint til helium. Eller sagt på en anden måde: Solen er en langsomt eksploderende brintbombe. Solpletterne anses for at være hvirvler i solatmosfæren. Vi ved ikke, hvad der forårsager disse hvirvler, eller hvorfor de optræder med 11 års mellemrum. Vi har god grund til at tro, at denne 11-års-periode på mange måder påvirker Jordens atmosfære og muligvis derigennem vejret og radioforbindelser. Det er bl. a. derfor, vi er så interesserede i dette fænomen.

Den stille Sols år

Da man planlagde det internationale geofysiske år, lagde man det på et tidspunkt, hvor der var solpletmaksimum: 1957—58. De dengang opsendte drabanter, Explorer 1—4 og Sputnik 3, opdagede de store jordmagnetiske forstyrrelser, der følger efter et soludbrud. Det viste sig, at Solen pumpede bunker af partikler ind i Van Allen-bæltet. Disse partikler fik dog ikke et langt ophold her, de før-

nævnte magnetiske forstyrrelser ødelagde Van Allen-bælterne, og solpartiklerne opslugtes snart af jordatmosfæren. Senere, i 1960, opdagede man eksistensen af »solvinden«, en strøm af protoner bort fra Solen (protoner er positivt ladede partikler). Det viste sig, at i de tre år, man har kendt dette fænomen, er styrken sunket med en faktor på ca. 5, fra 10 protoner pr. kubikcentimeter til ca. 2 protoner pr. kubikcentimeter. Man blev derfor klar over, at denne solvind havde »noget at gøre« med solpletterne, som igen havde en forbindelse med soludbruddene (eksplosioner i solatmosfæren). Man er derfor interesseret i at studere Solen, solvinden og Van Allen-bælterne under solpletminimumet 1964—65. Dette er formålet med »den stille Sols år«.

Forskningsmetoder

Det er klart, at den bedste metode, vi råder over, er direkte måling med drabanter, men også andre metoder kan anvendes: Kikkert- og ballonobservationer, hvor man tæller solpletter og måler styrken af soludbrud. Drabanterne måler så virkningerne ude i rummet. Nu skal vi se, hvilke projekter man har for det bredest mulige billede af solfænomenerne:

A. *Jordbaserede målinger*

Her holder de store observatorier Solen under observation, og ved det mindste tegn på »unormal opførsel« opsendes balloner og raketter, der skal måle Solens ultraviolette udstråling og dens røntgenstråling. Naturligvis må man hele tiden måle dette, for at have noget at sammenligne med. Men hertil kræves kun få balloner og raketter. Ballonerne er oppe i 1—3 dage i 25 km højde, og raketterne er 10 minutter oppe med tungt specialudstyr i ca. 300 km højde.

B. *Drabantobservationer*

I 1964 vil NASA opsende to tunge drabanter i bane omkring Jorden. De får navnene OGO 1 og 2 (OGO = omkredsende, geofysisk observatorium). De kommer til at veje 400 kg stykket. OGO 1 skal i bane om polerne i 1000 k mhøjde. Den skal studere det lavere Van Allen-bælte, nordlys, magnetfelter, kosmisk stråling o.s.v. OGO 2 skal i en bane med største højde på 70.000 km. Herude kan man observere solpartiklernes ankomst til Jordens magnetfelt og måle den oprindelige styrke af solvinden før og efter soludbruddene. OGO 1 undersøger så, hvad der sker, når disse partikler når Jordens atmosfære.

Pioner 6 og 7 skal i bane om Solen, den ene foran Jorden og den anden bag ved denne: De vejer ca. 50 kg stykket, og de skal undersøge solaktiviteten *helt* uafhængigt af Jordens magnetfelt og øvrige påvirkning. De vil sende signaler tilbage til Jorden over en afstand af 100 millioner km. De skal op sidst i 1964 og først i 1965.

USA og Sovjet vil hver opsende to små drabanter, som skal måle Jordens magnetfelt, og endelig vil man undersøge ionosfæren og vejret med andre drabanter.

Slutning

Jeg kunne tænke mig at afslutte denne artikel med nogle betragtninger, som bringer »den stille Sols år« i forbindelse med UFO'erne. Hvis man læser Adamskis bøger, vil man opdage, at den måde, rumfolkene forsker på, er helt tilsvarende den måde, *vi* gør det på. (Læs kapitlet »Laboratoriet«, side 93 i »Ombord i Rumskibe«).

Vi kan for eksempel sammenligne moderskibet med Jorden. Herfra ledes undersøgelserne, og her bearbejdes de. Telemeterskiverne er drabanterne, som vi sender rundt omkring i rummet for at kortlægge naturens evige aktivitet. Nogle er store, som OGO, og nogle er små som Pioner, ganske som tilfældet er med telemeterskiverne. *Formålet* er det samme: at undersøge og studere naturen for derigennem at stige til en højere udvikling. *Midlerne* er *principielt* de samme; den eneste forskel er rumfolkenes overlegne teknik. *H. S.*

Et memorandum om samarbejde vedrørende kommunikationssatellitter er vedtaget af de skandinaviske lande på den ene side og NASA på den anden side. Det trådte i kraft den 14. september i år, da NASA modtog den danske regerings godkendelse af overenskomsten, idet Sverige og Norge forinden havde approberet. Den fællesskandinaviske sende- og modtagerstation ved Råø nær Göteborg forventes at kunne fungere allerede i 1964. Den er af samme type som den engelske station ved Goonhilly Down.

UFO-observationer
over Skandinavien

Ought to be translated

I alt 9 rapporter, deraf 7 fra 1963, indkom til rapportcentralen i tidsrummet 12. oktober—13. november. Derimod kom der heller ikke nogen detektorvarslinger i denne måned.

Den første rapport fra denne måned ligner i høj grad rapporten fra sidste nummer fra Nørresundby, hvor hr. Jacobsen den 9. september iagttog et metallisk objekt over Nørresundby. Observatøren hedder dennegang hr. T. Christensen, og han har set et aflangt, metallisk, sølvgråt objekt fra svovlsyrefabrikken i Nørresundby. Datoen var den 30. september og klokken var 1220. Christensen stod netop og diskuterede UFO'er med hr. J. Mikkelsen, da de begge fik øje på objektet, hvis størrelse de anslog til 80 meter i diameter. Hastigheden ansloges til 350 km/t og afstanden til objektet til 1500 meter. Objektet var fuldstændig lydløst. Man iagttog, hvorledes lysstrålerne fra Solen reflekteredes i objektet. Objektet forsvandt i et nu opad og var væk.

Fra september springer vi til den 6. oktober, hvor hr. L. L. Jacobsen iagttog et objekt fra Sønderborg. »Jeg stod og så på Karlsvognen, da objektet kom til syne med kurs mod Jorden. Objektet var gult i 3 sekunder og på størrelse med et knappenålshoved. Dernæst blev det stort som en ært (i udstrakt arm), skiftede farve til orange og stod stille 1 sekund, blev mindre, men stadig skarpt i centrum. Den blå korona blev større. Objektet forsvandt i stik modsat retning af, hvor det kom til syne.«

Hr. J. Nielsen fra Nyborg gik den 10. oktober kl. 2115 ud i gården til sin ejendom i V. Voldgade. Imellem hustage i retning mod nord så han 5 ovale objekter forsynet med en kort, gul hale eller udstødning. De fire objekter lå på række, medens det femte til at begynde med lå under objekt nummer fire. Ved slutningen af observationen lå det under objekt nummer 1. Alle fem objekter var orangegule, og deres lys pulserede. Samlet observationstid var 8 sekunder. Der var fire vidner.

Den sidste observation er fra Kgs. Lyngby, hvor hr. C. W. B. den 6. november iagttog et saturnformet objekt på den nordlige himmel. Det lyste med et stærkt, hvidt lys. Til at begynde med bevægede det sig op og ned, ca. 5 gange sin egen diameter. Dernæst forsvandt det mod nordvest, idet det bevægede sig i sik-sak-kurs. Vejret var diset med kraftig østlig blæst. Samlet observationstid to minutter.

De andre observationer var fra Skanderborg, Humble og Nyborg.

Scandinavian UFO-Sightings

We received 9 sightings during the period October 12th—November 13th. 7 of these were from 1963.

July 27th: Skanderborg - Denmark. Five reddish objects, bigger than a star, were seen, in SE. They showed only sligth movement. Their light was shot off in a few seconds, after they had been observed from 2155—2205.

September 30th: Nørresundby - Denmark. A big, silvergrey object went silent over the sky. Disappeared upwards. Time: 1220—1223. 1 witness.

October 6th: Sønderborg - Denmark. A yellow object, one fourth of an inch at armt length, with a blue corona bigger than the object, with its ligth pulsating performed maneuvers in the sky. Time: 2115—2116.

October - Denmark. Five orange-coloured objects with a little yellow tail went over the sky towards NW. Their light pulsated and no siund was heard. Time: 2115. They were seen for 8 seconds. 4 witnesses.

October 12th: Humble - Denmark. A tiny, silvergrey (metallic) object was seen near an aircraft in the northern sky for a couple of seconds. Time: 1051.

October 15th: Nyborg - Denmark. An orange-coloured object with a yellow corona was seen for two minutes. Its light was strong and constant. Course: NW. Disappeared suddenly. Time: 1700—1702. 1 witness.

November 6th: Lyngby - Denmark. A saturn-shaped object went up and down in the northern sky for two minutes. Then it disappeared in a zigzag course towards NW. It had a white, strong and constant light. Time: 2136—2138. *ej.*

Hvor langt er UFO-forskningen nået

Af Aimé Michel

I det efterfølgende vil man læse om den enestående dokumentation, der har været omtalt i de sidste måneder. De opnåede resultater er frugterne af omfangsrige undersøgelser, og vi ønsker at rette vor oprigtige tak til forfatteren, vor ven Aimé Michel, som med så stor velvilje har villet give læserne af »Lumières dans la Nuit«, den første beretning.

Når alt kommer til alt, rummer denne dokumentation ikke én, men to opdagelser af den allerstørste betydning: 1) Vished om, hvorfra UFOerne kommer (måske ikke deres virkelige hjemsted), men i alle tilfælde en base eller relæstation, der tjener som udgangspunkt for deres forskning, og 2) de lige linier (flyveretningen, o. a.) er jordomspændende og indskrænker sig ikke til nogle hundrede km, som man kunne have troet det.

Med hensyn til de »lige linier« gentager vi her, hvad det drejer sig om til oplysning for de af vore læsere, som ikke i forvejen ved det, og som ikke kan skaffe sig den mesterligt skrevne, nu udsolgte bog af Aimé Michel: »Les lignes orthoténiques sont planétaires«. Der menes hermed det retliniede, netformede system af baner, som den allerstørste del af de i efteråret 1954 observerede UFO-bevægelser danner, Således skrev forfatteren i »Science et Vie« i februar 1958. Dette system er gyldigt for observationer, der finder sted på en og samme dag, og er så meget mere skelsættende som UFOets kurs derved kan bestemmes med en så meget desto større nøjagtighed (f. eks. ved landinger). Videnskabsmænd har beregnet, at sandsynligheden for, at et sådant retliniet system kan skyldes et tilfælde, er lig nul, navnlig hvis man tænker på, at ca. 90 pct. af observationerne gælder rette linier, og at dette har gentaget sig over Vesteuropa i flere uger gennem hele september og oktober 1954, hvilket simpelthen er fantastisk.

Da aviserne ikke mere skriver noget om UFOer, tror læserne let, at der aldrig mere finder nogen observationer sted, og at undersøgelseskomiteerne, der skulle klarlægge mysteriet, er holdt op med deres afbejde. Naturligvis er der intet om dette. Observationerne er stadig lige talrige, og med hensyn til undersøgelser kan jeg bevidne, at de, siden starten for snart 15 år siden, aldrig har været så intensive og grundige som netop nu. Efter anmodning fra vor ven, Raymond Veillith, vil jeg kort gøre rede for disse to sider af spørgsmålet: observationer og undersøgelser.

A. Observationer: Man behøver blot regelmæssigt at følge de særlige blade (»Flying Saucer Review«, London og »Apro Bulletin«, USA) for at konstatere, at de flyvende, ikke identificerede objekters aktivitet er fortsat lige stor, når man regner med fænomenernes periodiske cyklus, om hvilken jeg straks vil tale. Uden at komme nærmere ind på de fotografier, der er taget af den amerikanske eksperimentalraket X 15 samt af Scot Carpenter under den sidste amerikanske rumflyvning, hvilke fotografier kan give anledning til nogen diskussion, vil jeg blot referere til de talrige tilfælde, der siden medio maj 1962 er undersøgt af den argentinske marine og luftflåde. Mellem den 12. og 25. maj 1962 er der indløbet rapporter om meget hyppige observationer fra Cordoba, Chumbicha, Bahia Blanca, Salta o.s.v. Vidnerne til disse observationer er talløse. I Bahia Blanca kunne fotograf Miguel Thome tage flere billeder. Man så strålende objekter i hastig fart ved nattetid med standsninger, retnings- og farveændringer samt andre objekter, der strøg lige hen over Jorden og foretog landinger, hele skalaen var repræsenteret, således som beskrevet i min bog »Mystérieux Objekts célestes« (mystiske objekter på himmelen) fra 1958. Den bedst observerede landing fandt sted den 12. maj 1962, kl. 4,10 om morgenen ved 72-kilometerstenen på hovedvej 35 i provinsen Pampa. Tre vognmænd kunne i et helt minut og i 70 meters afstand se et kraftigt strålende UFO så stort som en jernbanevogn og forsynet med ca. 20 »koøjer«, hvorfra lyset skiftevis tændtes og slukkedes. Kaptajn Luis Sanchez fra marinens efterretningstjeneste foretog straks en grundig undersøgelse. Under en ministeriel pressekonference oplystes det, at fire andre personer også havde set objektet. Kontreadmiral Eladio M. Vasquez og næstkommanderende i den maritime sektion, kaptajn Aldo Molinari, tilføjede, at de selv aftenen i forevejen havde observeret et lignende objekt. I de nærmest følgende dage blev observationer rapporteret i dusinvis. Kort tid derefter understregede M. Ariel Ciro Rietti, formand for undersøgelses-

komieteen Codovni, at UFOerne fortrinsvis havde vist sig i en lige linie gennem Bahia Blanca, Cordoba og Salta, hvilket endnu en gang bekræfter den opdagelse, der først blev gjort i Frankrig under UFO-bølgen i 1954. Mens jeg skriver disse linier fortsætter observationerne.

B. Undersøgelser vedr. UFOer siden 1958: Disse undersøgelser har i det væsentlige fundet sted ved mine medarbejdere og mig selv i Frankrig, ved dr. Olavo Fontes i Brasilien og ved ingeniør Buelta i Spanien.

1. Frankrig. — Vi har foretaget vore undersøgelser med to mål for øje: generelt om de »lige linier«s princip og bølgernes periodiske tilbagevenden.

Angående de lige linier og det hertil hørende spørgsmål, der blev stillet i 1958, drejede det sig om at vide, om disse linier, der blev opdaget i Europa, var jordomspændende. Takket være min medarbejder J. V., der anvender en meget stor elektronregnemaskine, kender vi nu svaret, og det er bekræftende. Vi har således opdaget, at linien fra 1954 (Bayonne-Vichy) i virkeligheden er en del af en stor cirkel, der omspænder hele Jorden, idet den går gennem Europa, Brasilien, Argentina, Chile, Ny-Zealand og Ny-Guinea. I alle disse lande er observationer blevet eftersporet og fundet på denne cirkelbue med den fantastiske fejlmargin af kun 40 meter. Hele cirkelbuen er 40 millioner m. Andre linier er ligeledes blevet identificeret, og vi arder i øjeblikket på at bestemme deres fordeling over Jorden.

Med hensyn til bølgernes periodiske forekomst har J. V. kunnet påvise ved en sammenlignende undersøgelse af to forskellige datarækker (min egen og M. Guy Quincy's fra Constantine), at der er 26 måneder mellem hver bølge.

2. Spanien. — Buelta har på sin side fundet frem til den samme periodiske forekomst ved at arbejde med en tredie datarække, som er forskellig fra min egen og fra M. Quincy's. Ved at sammenligne de successive perioder har Buelta konstateret, at forløbet i hyppighedskurven kunne bestemmes ved hjælp af en eksponentiel funktion. Dette betyder, at alt finder sted, som om den af disse UFOer anvendte energi »leveres« dem hver 26. måned, noget i retning af polarekspeditioner, der modtager deres brændstof en gang om året.

3) Endelig har den eminent dygtige brasilianske forsker, dr. Olavo Fontes, for sit vedkommende påvist denne periodiske cyklus på 26 måneder ved at undersøge sin egen datarække. Men dr. Fontes har tillige gjort en anden højst mærkværdig iagttagelse. Ifølge ham bliver den periodiske UFO-forekomst på 26 måneder overlappet af en anden cyklus på $5^1/_2$ år. Dette medfører, at den periodiske slutcyklus bliver lidt mere kompliceret, og dette forklarer da også de mindre variationer, som erfaringsmæssigt finder sted. Således blev dr. Fontes i stand til at forudsige den forøgede intensitet i observationerne for juni og juli 1962 netop hvad den i øjeblikket observerede UFO-bølge over Argentina bekræfter.

Men, vil man spørge, hvad betyder en cyklus på 26 måneder, som forskerne uafhængigt af hinanden har fundet såvel i Nordafrika som i Frankrig, Spanien og Brasalien? Alle, som er orienteret i astronomi, har allerede gættet det: der eksisterer i astronomien kun én cyklus på 26 måneder, og den gælder for Mars, som er nærmest Jorden hver 26. måned.

C. Konklusion: Vi franske forskere har i de sidste uger mødt vore sydamerikanske kolleger: dr. Olavo Fontes og M. Christian Vogt fra Codovni. Vi har indgående diskuteret disse nye kendsgerninger, og dette er vor konklusion, som her offentliggøres for første gang:

1. De uidentificerede flyvende objekter er meget højt udviklede rumskibe.

2. Disse rumskibe er ikke-jordiske i deres oprindelse.

3. De piloteres af intelligente væsener, som ikke er mennesker i vor forstand.

4. De kommer fra planeten Mars.

5. Planeten Mars er ikke nødvendigvis deres hjemsted. Den spiller måske en rolle som bekvem og interimistisk planetbase mellem Jorden og en fjernere liggende verden.

6. De væsener, der piloterer disse maskiner, har hensigter, om hvilke der stadig ikke kan siges noget bestemt. Hensigterne kan være ganske indifferente for så vidt det angår vor jordiske skæbne. Det er min personlige mening, indtil afgørende bevis i modsat retning foreligger. Disse væsener kan dog også være os venligt stemte, skønt intet tillader os at tro det. Endelig kan de være aggressive og ondsindede, og jeg må indrømme, at dette er dr.

Olavo Fontes' opfattelse, idet han støtter sig på en meget foruroligende statistik. Antallet af flyveulykker synes at stige med antallet af UFO-observationer, d.v.s. hver 26. måned. For at være sikker ville det være nødvendigt at udfærdige verdensstatistikker, hvilket er meget vanskeligt.

Således er stillingen i øjeblikket. Som man vil se, har forskningen ikke forsømt sine opgaver siden 1958. Men det må indrømmes, at selv om nogen vished er opnået, så er det væsentlige ved mysteriet stadig en gåde. Vi ved ikke nøjagtigt, hvorfra UFOerne kommer og heller ikke noget præcist om, hvad de foretager sig i rummet over os.

»Lumiéres dans la Nuit 1962«. *Aage Voss.*

UFO over Hertfordshire

Fra »Flight International« 15/8 63

Ought to be translated

Hr. redaktør!

Omkring kl. 8 om aftenen torsdag den 1. august så jeg et stillestående objekt på himlen, og til at begynde med så det ud til i grove træk at have form som en spærreballon, der i udpræget grad vendte halen nedad (se fig. 1). Jeg formodede, at en sådan ballon havde revet sig løs, og tænkte ikke meget mere over det, bortset fra, at den stadig befandt sig på samme sted i forhold til mig 10 minutter senere, da jeg undersøgte den gennem kikkert. Den så stadig ud til at have »finner«, lige som på tegningen, men antog snart en mere »delta«-form. Denne tilsyneladende forandring i form kunne imidlertid skyldes en nedgående sol, der havde bevirket, at andre dele af den nu var synlige fra Jorden. I sin »delta«-form mindede den om en VULCAN (flytype. O.A.), og hvis den havde bevæget sig, havde jeg gladeligt accepteret den som en sådan.

På den anden tegning (fig. 2) har jeg bestræbt mig på at få de forskellige enkeltheder, som jeg så, med. Under næsen (?) var der en »ærtebælg«, og lige foran bagkanten (?) en lang udvækst, der lettest kan beskrives som lignende balanceklapper i maskinens fulde bredde. Bag bagkanten sås et rødt lysskær, som dog ikke var der hele tiden, og som godt kunne have været en eller anden form for genskin fra den på det tidspunkt meget lavtstående Sol. Selve objektet syntes at være hvidt over det hele.

Idet jeg går ud fra, at »ærtebælgen« var i næsen af »maskinen«, havde den det meste af tiden en retning på 300° geografisk, men drejede meget langsomt og (så vidt jeg kunne se) uden at krænge om, til 240° geografisk. Den ændrede kurs (?) mellem disse retninger tre gange inden for en periode af ca. en time, men forblev på ca. 300° den største del af tiden.

Jeg ringede luftfartsministeriet op, og en meget uinteresseret embedsmand derfra hævdede, at objektet var blevet rapporteret af andre mennesker, og at det var en vejrballon fra Frankrig. Da jeg krydsforhørte ham, sagde han meget lidt og gav indtryk af at have fået besked på at forholde sig tavs. Med en vindretning, der var overvejende nordøstlig, kunne den ikke være kommet fra Frankrig, og en ballon ville heller ikke forblive stillestående i så lang tid.

På dette tidspunkt (jeg var i mit hjem i Garston, mellem Watford og St. Albans) ringede jeg til Elstree flyveplads og talte med den vagthavende flyveleder. Også han kunne se objektet og gav mig følgende oplysninger:

1) En ukendt person, der påstod, at han talte fra gruppe 5, Det kgl. Observatørkorps, Watford, havde ringet ham op og påstået, at en US-Air Force F-100 (jager. O.A.) havde prøvet på at nå UFOet, men ikke kunnet stige højt nok.

2) Southern Air Traffic Control syntes at være klar over fænomenets tilstedeværelse og havde gennem Observatørkorpsets post i Elstree indført det i logbogen som et »uidentificeret objekt«.

Jeg fortsatte med at iagttage objektet, indtil lige før mørket faldt på, da det (skønt det var vanskelig på det tidspunkt at observere detaljer) syntes at stige. Så vidt jeg kunne se, forsvandt det, idet det bibeholdt sin oprindelige vandrette position i luften, d.v.s. efter VTO-princippet (VTO = Vertical Take Off = lodret start. O.A.), men jeg ville ikke sværge på, at dette er rigtige. Manøvren var helt igennem lydløs.

Andre oplysninger, der kan være af interesse, er:

1) To ATC-kadetter på Elstree flyveplads havde rapporteret at have set et objekt, der kunne have været en vejrballon, så tidligt som kl. 14 den dag.

2) Da jeg ikke havde læst dagbladene de sidste dage på grund af meget arbejde, vidste jeg intet om

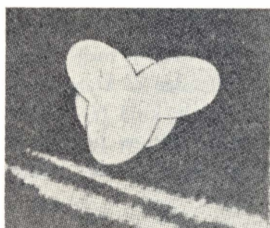

Fig. 1

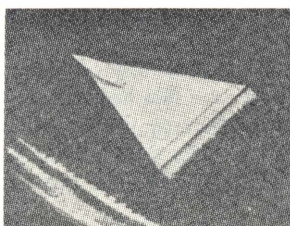

Fig. 2

den påståede landing af et »delta«-formet objekt i Wiltshire og hørte først herom efter at have været vidne til den begivenhed, jeg lige har beskrevet. Man har imidlertid fortalt mig, at min rapport om objektets form meget ligner den, der blev givet af det eneste vidne til Wiltshire-begivenheden.

3) Objektet var tydeligvis meget stort og i anselig højde. Dette understøttes af den kendsgerning, at retning og højde over horisonten set fra Elstree og Garston (der ligger 6½ km fra hinanden) var næsten identiske. Selv om jeg ikke er meget for at vurdere dens højde, så kunne den være omkring 24.000 meter oppe og have et vingefang på 120 meter eller der omkring. Jeg havde ingen midler til at måle størrelsen, men jeg ville ud fra min erfaring sammenligne den med, hvordan en VULCAN ser ud i 6000 meters højde, hvilket jeg ved nogle få lejligheder har set både med det blotte øje og gennem kikkert.

4) Alt i alt kender jeg til i det mindste 8 vidner, herunder de to kadetter, to flyveinstruktører, flyvelederen i Elstree, min kone og to naboer. Min kone og jeg studerede i fællesskab objektet meget indgående og lavede tegninger samtidig med observationen, og vi er enige på alle de nævnte punkter. Flyvelederen og begge de pågældende instruktører er er også enige, bortset fra, at de ikke har bemærket det røde lysskær bag bagkanten. Det *kan* være af betydning, at mens min kone og jeg var i Garston, var de andre tre observatører i Elstree.

Vejret på det pågældende tidspunkt var strålende med klar blå himmel og kun meget lidt dis til at genere sigtbarheden opad. Da en isoleret tot meget tynde og meget højtliggende skyer viste sig i nogle få øjeblikke, forsvandt objektet af syne, hvilket beviser, at det befandt sig i anselig højde.

Til oplysning for enhver, der stiller sig skeptisk m.h.t. denne rapport, kan jeg tilføje, at for 24 timer siden var jeg selv en »tvivler«, men har nu et åbent sind over for emnet UFO-er. Jeg vil ikke gøre nogen forsøg på at gætte, hvad dette var, eller hvor det kom fra, og jeg har holdt mig strengt til kendsgerningerne. Jeg lider ikke af nogen overdrevent fantasifuld hjerne, og da jeg har været PR-pilot i RAF i adskillige år og har fløjet i stor højde, samt har være kvalificeret flyveinstruktør i de sidste 14 år, har jeg lidt begreb om, hvad man kan forvente at se på himlen, og jeg kender sandelig nok en vejrballon, når jeg møder en!

D. F. Ogilvy, Garston, Herts.

Gamle vidnesbyrd

Ought to be translated

Professor Homet skrev i et brev af 7. september til SUFOI bl. a.: Jeg sender Dem adressen på en brasiliansk kemiker, som har vist mig nogle vidunderlige fotografier af flyvende tallerkener, der flyver tre og tre sammen. De tegninger, som er på fotografierne, er 2 meter høje, og de er fundet i Central Brasilien.

Efter at have analyseret tegningerne konkludederer kemikeren, at de er 12.000—15.000 år gamle.

SUFOI har skrevet til kemikeren. Svar er endnu ikke modtaget.

Joseph Hansell, medlem af den Nordamerikanske Komité til Udforskning af Luftfænomener og metafysisk Forskning, udtalte, da han blev spurgt om grunden til, at UFOs i den sidste tid syntes at være gået af mode: »Hyppigheden af observationerne er den samme som tidligere. Fænomenet studeres stadig, og mange er kommet til det resultat, at det drejer sig om flyvende tallerkener, som kommer fra andre planeter . . .«

Kilde: *Professor M. Homet.*

En advarsel fra Adamski

CN. august 1963

For nogen tid siden forklarede nr. Honey og jeg mange forhold vedrørende de »psykister«, der anvender visse former for voodooisme og trolddom for at bringe forvirring i UFO-sagen og de ubesindige under fuldstændig beherskelse. Meget af den slags foregår stadig over hele verden.

Jeg tvivler ikke om, at meget af det, som bliver gjort, sker, uden at man kender de kræfter, man har med at gøre. Det kan dog ikke hjælpe dem, der har taget skade ved, at man har misbrugt loven. En novice i mystikkens verden, og i vor tid efter tallerkenernes tilsynekomst findes der mange af den slags rundt omkring, er ikke klar over, at disse kræfter ikke tager noget som helst hensyn til, hvad de bliver benyttet til. Det er som med elektriciteten, der både kan bringe glæde og død.

I Europa misbruges disse kræfter for tiden i en uhyggelig grad. Aviserne er fyldt med eksempler. Jeg blev gjort opmærksom på det i Svejts, hvor en oversætter læste udpluk for mig fra en fransk avis. Disse historier var alt andet end hyggelige.

Årsagen til alt dette synes at være en fejlagtig anvendelse af positiv tænkning. Mange tilfælde ligner »Bridie Murphy«-typen, hvor hypnose i hænderne på nybegyndere har voldt enfoldige mennesker stor skade.

Dette brev fra Øst-Afrika taler for sig selv: »Kære mr. Adamski! I vor familie er vi altid meget glade for at høre nyt fra Dem gennem C. A. Honey. Deres brev i Newsletters marts-nummer kom som en stor overraskelse, idet vi både erfarede, at De har det godt og er meget aktiv, men også med dyb beklagelse hvad De må finde Dem i. Vi har ikke (forhen) forestillet os denne magts natur, som De kalder »tavshedsgruppen«.

Det forklarer i virkeligheden mange ting, kan jeg forsikre Dem. Min familie synes af ukendte grunde også at have været ofre for den slags. Min mor vendte tilbage fra Frankrig som et helt andet menneske efter flere års fravær og efter at have gennemgået adskillige operationer. Vi var for hun var nærmest blevet den personificerede ondskab. Hun terroriserede arbejderne på farmen og husets tjeneste-personale. Hun forsøgte at sætte min mand op imod mig og mig imod ham og at sætte børnene op imod os og vore venner. Mens det før havde været en lykkelig farm, hvor alt gik, som det skulle, fik vi nu alvorlige problemer med svigtende afgrøder, sygt kvæg o.s.v. i årevis. Vi levede bogstavelig talt under truende uvejrsskyer.

Så til sidst, efter at to år var forløbet på denne måde, hvor vi gjorde, hvad vi kunne, uden at noget ville lykkes, fik vi hende overtalt til at flytte. Jeg kunne vågne somme tider om natten og høre langsomme åndedrag i nærheden: det skræmmede mig overhovedet ikke, men det skete ofte. Min mand og jeg var muntre af naturen og tog alt dette i stiv arm.

Tidligt en morgen forvandlede dette åndedrag sig til en hæslig drøm og en hjerteskærende, høj piben eller fløjten, som var en sjælelig pine. Jeg ræsonnerede som så, at alt dette var latterligt og glemte det tildels, indtil den selvsamme drøm og denne bestialske lyd gentog sig atter og atter. Det fortsatte i over tre år og kom, når jeg mindst ventede det.

En tidlig morgen blev vi vækket ved at vore elskede schæferhunde udstødte et langt hyl som i yderste nød. Min mand ventede det værste og styrtede ud. Vi så aldrig hundene igen, de var fuldstændig forsvundet. Samme morgen var jeg ude for en bilulykke, hvor jeg brækkede min ryg. I adskillige måneder var min tilstand kritisk, den høje piben kom oftere nu, og den syntes at virke lammende. Jeg kæmpede imod ved at bede, medens det stod på og således dæmpe lyden; i løbet af nogle måneder aftog det. Jeg var da og er nu for livstid en krøbling, som må bevæge sig rundt i en rullestol.

En morgen kom min mand hjem med store smerter, endnu dagen før havde han spillet polo, som han plejede hver uge. Samme nat døde han under frygtelige smerter.

Den høje fløjten kom nu sjældnere som følge af min beslutning om at bekæmpe den. Et års tid efter begyndte der at komme lyde, som når en pude glider hen over gulvet. Det lavede en raslende eller knitrende støj, som absolut ikke skræmmede mig, for jeg var nysgerrig efter at vide, hvad det var. Jeg kunne tælle fire eller fem raslende lyde, så stoppede det.

En nat, den allersidste gang, det skete, var denne lyd så realistisk, at jeg troede, det var en stor slange, der krøb under puderne, for det var lige under mit hoved. Da jeg aldrig har været bange for slanger, huskede jeg, at hvis man ikke gjorde dem fortræd, ville de heller ikke gøre noget, men forsvinde lige så stille, som de var kommet. Med denne tanke faldt jeg i søvn. Min søn, der er 23 år, har lige fortalt mig, at han er blevet vækket ved at høre nogen trække vejret.

Nu, da De har advaret os og forklaret os det hele (i artiklerne om psykisk bedrag i de sidste nyhedsbreve), vil vi være i stand til at tage vore forholdsregler imod enhver forstyrrelse.

En af mine venner, der er præst, har engang sagt til mig, at sandheden altid sejrer, og at jeg en dag vil forstå meningen med mine oplevelser. Fra S. B. (dateret Kenya, Øst-Afrika, den 23. maj 1963).

Vedkommendes navn er med vilje udeladt, men mit råd til dem, der vil undgå lignende tildragelser, er: Læs de informationer, der er givet i tidligere newsletters.

Til nybegynderen i positiv tænkning dette: Lær mere om dens anvendelse, før du benytter den, hvis du ikke ønsker at volde skade på andre eller på dig selv, for enhver tanke skal du stå til regnskab for.

Og nu lidt om min lige afsluttede rejse. Det blev langt den mest resultatrige rejse, jeg nogen sinde har foretaget. H. C. Petersen og hans organisation i Danmark skal i høj grad lykønskes for den indsats, de har gjort og for den måde, hvorpå de ledede deres UFO-kongres. De virkede for sagen på en intelligent og nøgtern måde med begge ben på jorden og et åbent sind for rum-fremskridt.

Det var virkelig en fornøjelse at træffe mennesker, som var pålidelige og ægte, og som ikke agerede hellige. Selv om jeg holdt 42 foredrag, heri medregnet mange for ganske små grupper, og besvarede ca. 2000 spørgsmål, følte jeg ikke den samme udmattelse som i 1959. Det skyldes, at hele programmet, især i Danmark, foregik i en hyggelig stemning af taknemlighed over at få lejlighed til at lære noget.

Jeg glædede mig også over valget af den nye pave, manden fra Milano, som pave Johannes havde udset til at videreføre sit arbejde. Jeg er overbevist om, at han vil gennemføre pave Johannes' ønsker, i hvert fald størsteparten af dem. Dette valg blev fuldbyrdet ved »brødrenes« bistand, og jeg mødte mange af dem på min rejse. De var med ved UFO-kongressen. I Basel såvel som i Belgien gav de sig til kende, og i Rom under pavens krise arbejdede de åbenlyst, men kun få mennesker opdagede, hvem de var.

Jeg betragter det som en stor æresbevisning at have fået den opgave, til en af vor tids største åndelige ledere at aflevere et kosmisk budskab, som er blevet overgivet hans efterfølger til fuldbyrdelse. Hans ord til mig vil jeg aldrig glemme. Hvorfor jeg blev valgt til dette hverv, kan jeg ikke svare på.

Budskabet, som jeg modtog i Rom, og begivenhederne dér er ikke beregnet for offentligheden på nuværende tidspunkt. Det blev kun givet til nogle få betroede, som skal bevare det. Det var en oplevelse, som aldrig vil kunne glemmes.

Mens jeg var i Europa, fik jeg kendskab til en hel del falske rygter, der drejede sig om den divergens, som for tiden eksisterer mellem min tidligere sekretær og mig. Ondskabsfulde rygter om os begge er sat i omløb. Mange af disse rygter er startet af »Asthar-grupperne« og andre psykiske organisationer. Jeg beklager på det kraftigste en sådan taktik. Det synes, som om disse attentater anvendes for at bringe mig i miskredit overfor offentligheden. Jeg tilråder enhver at lukke ørerne for enhver meddelelse om dette emne, som ikke stammer fra min egen pen.

George Adamski. — A. H.

Videnskabsmændene erkender muligheden af, at mælkevejen bogstaveligt talt vrimler af liv. Professor Lloyd Motz fra Columbia Universitetet regner med tre livbærende planeter omkring hver sollignende stjerne i mælkevejen på grundlag af, hvad der er bekendt om solsystemet. Da der antagelig findes 200 millioner sollignende stjerner i mælkevejen, består muligheden for, at der findes 600 millioner planeter i mælkevejen med intelligent liv. Professor Motz fortalte herom ved en konference i Instituttet for Rumvidenskab.

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 99: *Har menneskene på andre planeter specielle kirkedage som vi har det? Går de i kirke?*

Svar: Jeg har forstået, at menneskene på vore naboplaneter bliver undervist i livsvidenskab fra barndommen af. Undervisning i sindets og legemets funktioner og menneskets tilhørsforhold til Kosmos anses for at være af altoverskyggende vigtighed. De lærer gennem undervisning om tankens kraft at blive herrer over deres sind i stedet for at være slaver af dem.

De har ikke specielle bygninger til religiøse handlinger, hvorimod undervisning om livets universelle love gives i uddannelses institutioner som besøges af mennesker i alle aldre. De overfører så, hvad de har lært, til daglig praksis i stedet for at iagttage en — en gang om ugen — gudstjeneste, som det er jordisk skik at gøre.

Alle store mestre har undervist i loven om respekt, kærlighed og broderskab. Jesus, hvis lære er fundamentet i enhver religiøs retning i den kristne verden, gav os et bud — buddet om kærlighed uden forbehold. Se nu på den inddeling, krænkelse og had som er tilstede mellem menneskene på Jorden og som har lagt grunden til krige og rygter om krige ligegyldigt, hvor vi kigger hen. Hvis menneskene på andre planeter ikke havde levet bedre op til, hvad de har lært, ville også de have været i den samme tummel, som vi er omgivet af i dag.

Husk at hver eneste person er et udstrålende center, som øver indflydelse på alle, den møder, og at de til gengæld gennem kontakt videregiver deres reaktioner til utallige andre. På denne måde kan en personlig følelse løbe Jorden rundt.

Det er derfor klart, at også vi burde leve vor tro fra øjeblik til øjeblik - - - ikke blot deltage i en religiøs handling én dag om ugen.

G.A.—H.C.

Lad de stærke blive retfærdige. Lad de svage blive stærke, og der vil blive retfærdighed for alle.

John F. Kennedy.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål: (Dette spørgsmål er adresseret til mr. Adamski) .Hvad vil Deres kursus om livsvidenskab komme til at omfatte? *(Spørgsmål fra mange)*

Svar: (Mr. Adamski besvarer spørgsmålet). Det vil være umuligt at forklare med nogle få ord. Det vil blive helt forskelligt fra nogen af de kursus, som nogen sinde er afholdt her på Jorden. For første gang i historien, i vor nuværende civilisation, vil der blive givet en bestemt nøgle til udødeligheden. Når den bliver benyttet, vil al mistro med hensyn til vor fremtid forsvinde.

Spørgsmål (Igen til mr. Adamski). Hvordan kan det være, mr. Adamski, at mange af Deres vidner ikke længere arbejder sammen med Dem, og erklærer, at De er en hård mand at følges med?

Svar: (Besvaret af mr. Adamski). I mange tilfælde var penge involveret. Andre er gået på grund af selv-tilfredsstillelse. Jeg ved ikke, hvorvidt jeg er en hård mand at følges med eller ikke. Når en person kommer til mig for at få sandheden, så skal han have den. Jeg smigrer ikke. Sandheden er ofte ubehagelig for ego'et, og der er ingen grund til at spilde hverken andres eller min tid for netop at fremme ego'et. Hvis et menneske er oprigtig i sit forehavende, da vil det sætte noget ind på at kunne opnå Kosmisk visdom. Det opnås gennem ydmyghed mod Skaberen i stedet for modstand. Som Jesus sagde: Min vej er smal og fyldt med torne. Han mishagede mange, endog dem, der stod ham nærmest.

Sandheden i dens naturlige tilstand er meget svær for ego'et at acceptere, for det er vænnet til smiger og vil kun give genklang til dem, der smigrer personligheden. Ingen har opnået Kosmisk frihed og lykke eller evigt liv gennem smiger, hovmod eller hårdhed. Dem, der anvender sådanne metoder bedrager deres egen sjæl.

Spørgsmål: (Også til mr. Adamski). Har de stadig planer om at oprette et samfund (center) i Mexico eller et andet sted?

Svar: (Besvaret af mr. Adamski). Ja, på nuvæ-

rende tidspunkt er over 50 familier beredvillige til at deltage og vil ankomme, så snart vi er færdige til det. Jeg må først have fundet et egnet sted, og håber, det kan blive i det indeværende år. Når den tid kommer, vil gruppen blive henvist til H. C. Petersen i Danmark og hans medarbejdere. Når en mand har evner til at lede så stor en organisation, som jeg fandt i Danmark, så er han den rette mand til det job. Men sæt ikke forhåbningerne for højt, før end planerne er mere fuldt udviklede.

Spørgsmål: Kære mr. Honey: Er der mulighed for, at rumfolkene ved noget om, hvor gammel vor skabelse er? Mon de ved noget om, hvor nær skabelsen er ved sin fuldendelse?

Mrs. C. Q., Salem, Oregon.

Svar: Således som Deres spørgsmål er formuleret, kan det forstås på to måder. For det første, hvis det henviser til vor egen Jord og det dertil hørende planetariske system, viser de seneste videnskabelige beretninger, at alderen ligger omkring ca. 30.000.000.000 (30 milliarder) år. Selv om rumfolkene uden tvivl har nøjagtige beregninger over nogle af disse problemer, så har jeg aldrig fået oplysninger desangående.

Hvad angår »Skabelsens Alder« med hensyn til hele Kosmos, så vil det være umuligt at afgøre, efter som det vender tilbage til dets oprindelige stoftilstand, som ligger uden for det menneskelige forstands fatteevne. Vi kan ikke fatte begyndelsen, eller med andre ord, vi kan ikke fatte, at der ingen begyndelse er.

Hvis vi siger at »skabelsen« havde en begyndelse, vil vi dermed sige, at før denne begyndelse, hvis det var muligt at se den, eksisterede der intet. Lad os da sige, at den første elektron blev til, og at det var den første partikel som nogen sinde havde eksisteret. Hvor kom den så fra, og hvem skabte den? Har noget som slet ikke eksisterer, »ingenting«, mulighed for at blive til »noget« helt af sig selv? Eller skabes det af en usynlig kraft? Hvis det gør det, hvorfra kommer så denne usynlige kraft? Det samme problem stikker os i øjnene her, fordi vi ikke kan fatte en usynlig kraft, som altid har været og som er uden begyndelse. Og vi kan heller ikke fatte, at den har en begyndelse. Hele problemet ligger udenfor fatteevnen.

Spørgsmål: Der var en artikel i Argosy om den sammenkomst »flyvende tallerken gruppen« havde på twenty nine Palms i Mojave Ørkenen. Er dette en legitim gruppe.

A. B., Oceanside, Calif.

Svar: Den i spørgsmålet nævnte artikel var på mange punkter urigtig. Sammenkomsten var på Giant Rock Airport, og var sammensat af folk, som var interesserede i forskellige faser af UFO-billedet. Desuden berettedes der i artiklen ting, som havde fundet sted der for tre år siden eller mere, og lod forstå at det var sket i år, eller rettere sagt, på det samme møde. Nogle af fotografierne var nye og andre gamle. Artiklens hovedformål syntes at være et forsøg på at latterliggøre de tilstedeværende. De kontaktmænd, som var talere ved denne årlige konvention er over en kam betegnet som »astral« eller »psykiske«. Men jeg mener ikke de skal gøres grin med, eftersom enhver person har lov til at tro, hvad han ønsker. Forfatterens hovedformål med artiklen var åbenbart at tjene penge, og en artikel som den vil blive solgt i langt større udstrækning end, hvis der kun var berettet om de virkelige fakts.

(Mr. Honey svarer ikke på spørgsmålet. O.A.).

Spørgsmål. Med hensyn til Atlantis har De fornylig berettet, at den var lokaliseret i Atlanterhavet ud for kysten af New York. Hvorledes kan Encyclopedia Britannica's seneste udgave da sige at Atlantis er en myte?

Mrs. K. L. Neenah, Wisc.

Svar: Britannica gengiver sine redaktørers meninger og er ikke en autoritet af betydning. De fleste videnskabsmænd kan være meget godt inde i deres specielle område, men i alle andre emner kan de meget vel være dårligere informeret end den almindelige amerikaner fra gaden. Hvis man ønsker indlagt elektricitet i sit hus, henvender man sig til en elektriker og ikke til en blytækker. Hvis man ønsker at vide noget om UFOer, så spørger man dem, der har arbejdet med emnet i mange år og ikke en astronom.

Hvis man ønsker at vide noget om Atlantis, så læser man om de forskeres meninger, som har undersøgt problemet, eller folk, som har studeret emnet, og ikke den konventionelle videnskab.

Atlantis, Lemurien, Pan, Mu osv., er navne på sunkne kontinenter, som engang havde en høj ci-

vilisation, og som nu ligger på bunden af forskellige oceaner. Mange beretninger om dette emne er tilgængelige, og nye undersøgelser og nye landområder, som snart vil hæve sig igen, vil bevirke yderligere interesse om emnet. Se boglisten, som omhandler dette emne. Nogle af bøgerne er illustrerede med fotos, som viser kunsgenstande, der er bragt op fra disse gamle civilisationer.

Spørgsmål: I et af de seneste newsletters skrev De som svar på et spørgsmål, at mr. Adamski siger, at beboerne på planeterne hinsides Pluto endnu ikke er i stand til at foretage rumrejser. Imidlertid erklærer mr. Adamski i en af sine sidste rapporter, at »alle planeter, med undtagelse af Jorden, har rumskibe og kan rejse i rummet.« Altså: kan de, eller kan de ikke?

C. P. England. L. F. Plummerville, Arkansas, m.fl.

Svar: Mange af mine læsere er i virkeligheden rundt på gulvet og har skrevet og spurgt. Fejlen er min. For flere år siden fortalte mr. Adamski mig, at Pluto og de bagved liggende planeter ikke selv byggede rumskibe. Det var denne fejlagtige erindring jeg gik ud fra, de jeg besvarede spørgsmålet. Jeg har spurgt ham igen i denne uge for helt at få klarlagt situationen, og det viste sig, jeg havde misforstået ham på det punkt. Planeterne bag Pluto fremstiller og bygger ikke deres egne rumskibe, men i de senere år har de anskaffet sig skibe fra de andre planeter, som ligger nærmere os. De udforsker rummet, men endnu har de ikke gjort forsøg på at nærme sig Jorden.

I dag har Jorden sine egne fartøjer, som udforsker rummet, og vi kan således sige, at alle 12 planeter i vort system har rumskibe af den ene eller anden slags. Billedet ændrer sig så hurtigt, at udtalelser, som er fremsat for ti år siden, i dag ikke mere er rigtige.

Spørgsmål: I juni nummeret var der en udtalelse af mr. Adamski, hvor han tydeligt fremhævede at »skillelinier«, »fordomme«, »forudsigelser«, »fordømmelser« og »forhåbninger« om personlig belønning etc. ikke er i overensstemmelse med Kosmisk Lov. Den hellige Bibel er fuld af sådanne forudsigelser og straffedomme, så alligevel må det fortsat være ord givet af Gud. Vil det sige, at vi også skulle forkaste det, uden at skænke det en tanke? Jeg erkender, at De ikke kan holdes ansvarlig for udtalelser, som ikke stammer fra Dem selv, men jeg vil sætte pris på en afklaring af spørgsmålet, såfremt det er muligt.

Svar: Jeg tror, at Bibelen helt igennem modbeviser sig selv som værende »Guds inspirerende ord«. (Se »Age of Reason« af Thomas Paine). Bibelen indeholder en rigdom af visdom og skal læses med et åbent sind, forkaste det uønskelige og fastholde det ønskelige akkurat på samme måde, som når vi læser enhver anden bog om et interessant emne. Adskillige andre »bibler« eksisterer i forskellige dele af verden, som også af de troende siges at være »Guds inspirerende ord«. Nogle af dem er ældre end vor bibel. Hvem er i stand til at afgøre, hvilke — hvis nogen — der i virkeligheden er inspireret af Gud?

De bibelske profetier er meget værdifulde, hvis de er korrekt forklarede og oversat. De vil blive fuldbyrdet nøjagtig som oprindelig sagt. Hvorfor? Fordi de oprindelig ikke er forudsigelser på den måde, som vi forbinder med profetierne i dag. De var en del af en plan, som blev forberedt for mange århundreder siden, og blev en del af den skæbne, som er Jordens og dens menneskers.

Denne plan har været i gang gennem århundreder og er blevet gennemført af dens grundlæggere (rumfolk), og der lever ganske bestemt nogen på Jorden og arbejder med den. Fordi det er en plan, og en meget langsigtet plan, vil den gå i opfyldelse, fordi mennesker arbejder på, at den skal gå i opfyldelse. Det er ikke et spørgsmål om at forudsige fremtiden, som tilfældet er med psykiske profetier. Og det var den slags, mr. Adamski fordømte.

I stedet for er det på lignende måde, som når en mand bygger et hus. Han laver en plan, og folk begynder at arbejde. Strejker og andre forhindringer kan forsinke byggeriet til langt ud over den fastsatte dato af den tid, hvor det skulle være færdigt, men fordi det er en del af en bestemt plan, kan man nøje forudsige, hvorledes huset vil se ud, når det er færdigt.

Spørgsmål: Jeg har følt at for at kunne opnå en vis åndsudvikling og indre følelse, må det være nødvendigt for mig at nedbringe mit behov og min livsaktivitet. Men samtidig kræver hverdagslivets pres stærk medleven og deltagelse i disse aktiviteter.

Mit spørgsmål er: vil det ikke være fejlagtigt at stræbe hårdnakket efter en fiasko eller efter at føle mismod, eftersom den søgende da netop vil berøve sin menneskelige personlighed den rigdom, som er dens ret?

J. D. Winnipeg, Canada.

Svar: Vi burde være opmærksomme på, at hver eneste af os lærer (eller burde drage lære) af vore fejltagelser. Hvis vi tager for hårdt fat for hurtigt, og føler, vi ikke opnår det, vi burde, så skulle det være et signal om at »fare frem med lempe«, og prøve på ikke at sluge *for* meget *for* hurtigt. Vi kan ikke starte på toppen og arbejde os opad. Vi skal starte hver på vort respektive plan og udvikle os gradvis.

Der er et gammelt ord, der siger: Hvis noget af det, man ønsker at gøre eller opnå, bringer én glæde eller tilfredsstillelse, så må det enten være ulovligt, umoralsk eller også bliver man for fed af det. Alt for mange har den opfattelse, at for at bevæge sig op ad lærdommens stige må man frigøre sig for alt det, som kan bringe en fysisk tilfredsstillelse, eller andre af de ting, man glædes over. Den ide, drevet til yderlighed, resulterer i kultur som f. eks. »Flagellates« (piske-sekter) eller i andre mindre voldsomme. I mildere form resulterer det i forbandelser imod baseballspil, films eller andre former for populær underholdning.

I mange tilfælde trækker folk sig tilbage til en eller anden form for »ophøjet ensomhed«, frasiger sig al ejendom, underkaster sig fattigdom, bærer hvide klædninger og går barfodet samt andre tilsvarende latterlige ting — altsammen i bestræbelser for at »vokse åndeligt« ved det, de foretager sig. I realiteten gør de både sig selv og resten af verden en dårlig tjeneste. For at kunne »vokse« skal vi møde og lytte til alle andre synspunkter rundt omkring os, i stedet for at skjule os for den øvrige verden.

Vi vil udvikle os meget hurtigere på en naturlig måde, hvis vi lever et fuldt normalt liv og lader være med at skabe os bekymringer om vor »åndelige fremgang.«

Vi skulle i stedet koncentrere os om at behandle andre på samme måde, som vi selv ønsker at blive behandlet, — give en hjælpende hånd, hvor det tiltrænges og studere de forskellige synspunkter, som fremsættes for os. Vi kan da absorbere alt det gode fra disse synspunkter og forkaste resten, og ikke presse på for at nå en højere udvikling. En dag vil vi da få øjnene op for, at vi har gjort fremskridt uden anstrengelse fra vor side for at opnå det. Vi vil have udviklet højere idealer og erhvervet os en bredere filosofi næsten af os selv, — og tænk på den tid, vi kunne have spildt, og berøvet os selv for et dejligt liv ved at ofre mange unødvendige ting.

Vor underbevidsthed vil tage vare på problemet for os. Den vil signalisere hvad, vi kan akceptere og hvad vi bør forkaste. Lær at følge denne »indre følelse«, og du vil få meget få vanskeligheder med at gøre de rigtige ting. Hvis fejltagelser skulle forekomme, vil det være en værdifuld lektie og resultere i, at man har lært noget af det.

Spørgsmål: Jeg finder det mærkeligt, at hverken mr. Adamski eller De utvetydigt har givet udtryk for, at den menneskelige natur og universet først og fremmest er mentalt. Hvis rumfolkene endnu ikke er nået til det punkt, er vi længere fremme end de, for vi ved, at dette er bevisligt rigtigt her og nu. Det forekommer mig tvingende nødvendigt, for Deres anstrengelsers skyld, at fornuften såvel som intuitionen bliver tilfredsstillet.

Mrs. M. K., Lock Haven, Pennsylvanien.

Svar: Jeg kunne lide at se dete bevist. For mig. er denne ide ikke blot urimelig, men går også imod intuition. Det er nødvendigt, at De nøjagtig definerer, hvad De mener med »den menneskelige natur og universet« før jeg kan diskutere emnet og være sikker på, at vi taler om det samme. Jeg er enig med Dem i, at vi opfatter såvel mennesker, som alle andre ting gennem vore sanser eller gennem mentale midler, men det bevirker ikke, at den synlige verden eller universet i sig selv er mentalt. Det er stadig fysisk, og vi opfatter det kun gennem mentale midler.

Spørgsmål: Jeg er fornylig begyndt at læse »Min Kontakt med Flyvende Tallerkener« af Dino Kraspedon. Han påstår at have haft kontakt med en kaptajn på et rumskib. Er det rigtigt? Der er viss uoverensstemmelser mellem hans betragtninger og mr. Adamskis.

Mr. J. A. B., Oseanside, Calif.

Svar: Jeg ved, at mr. Adamski har haft kontakt med rumfolk, og jeg har personlig fået bevis for

det. Jeg behøver derfor ikke at acceptere det som en trossag. Mr. Kraspedon kender jeg ikke, og kan kun bedømme hans påstande ud fra det, han har skrevet. Den nøgne kendsgerning, at han er i vildrede på så mange punkter, synes for mig at være bevis på, at han enten ikke har haft kontakt eller han har taget indbildningskraften til hjælp for at opbygge en historie over en eller anden oplevelse, som han muligvis har haft. Mit synspunkt er: Hvis den kontaktede skriver eller påstår noget, som er i modstrid til »Ombord i Rumskibe«, så er han ikke sandfærdig, og jeg vil forkaste hans beretning. »Ombord i Rumskibe« er bestemt ikke ufejlbarlig, men det er den mest pålidelige bog, der på nuværende tidspunkt eksisterer om emnet.

Spørgsmål: Hvoraf kommer det, at så mange mennesker vil acceptere en kontaktpåstand og forsvare den, ligegyldigt hvor latterlig den er? Jeg kender folk, der står bag en beretning, hvor den kontaktede påstår, at den flyvende tallerken var lavet af duefjer. *F.N., Los Angeles, Calif.*

Svar: Sund fornuft styrer ikke længere vore afgørelser og meninger. Som et godt eksempel ønsker jeg at citere fra bogen »The True Believer«.

»Hvem er den sande troende? (Det er spørgsmålet, som denne bog stiller og besvarer.) Hvorledes kan man kende ham? Han er en skylds-domineret (i det mindste underbevidst) blaffer, som ved enhver årsag kører på tommelfingeren fra kristendom til kommunisme. Han er en fanatiker, som har brug for en Stalin eller en Kristus at tilbede eller dø for. Han er en svoren fjende af tingene-som-de-er, og vil absolut ofre sig selv for en drøm, som er umulig at opnå. Han er i dag på march overalt.

Denne bog er en eksplosiv rapport om psykologien bag massebevægelser, og analyserer og obducerer den sande troendes bevæggrunde, kraft og magt. Her er det skrækindjagende og fascinerende studium af fanatikerens sind — mennesket, der er ivrig efter at tilslutte sig en hvilken som helst sag — og om nødvendigt — at ofre livet for denne sag — sit eget liv eller Deres, hvis man giver ham lov.«

Ulykkeligvis har den type menneske som ovenfor omtalt i et uddrag af bogen, infiltreret UFO-bevægelsen i allerhøjeste grad. Fuldkommen forvirring dominerer hele UFO-scenen. Det er ikke længere let for det søgende menneske at skille det rigtige ud fra det, som er opspind, og mange forsøger slet ikke mere på at gøre det. De er tilfredse med at blænde deres sanser med en illusion og bekæmpe den virkelige sandhed lige så aktivt, som de før kæmpede for den. De har tilladt sig selv at blive regeret af deres egen kolossale vilje-til-at-tro.

Uden den type af sande troende individer, kunne sådanne grupper som John Birch Society ikke eksistere, og heller ingen af de andre yderliggående grupper. Medens en del af det, som bekymrer sådanne grupper, kan være rigtigt, så er den største procentdel det ikke. Det eksisterer kun som tanker og drømme hos nogle få ledere, der påvirker store menneskemængder, som ikke kan eller vil tænke selv. Alle de, som prøver på at tænke, angriber man omgående harmfuldt.

Uden disse individer kunne de psykiske grupper ikke eksistere et minut. Hvis disse mennesker ikke havde været, ville sandheden om UFOerne have været offentliggjort for længe siden. Lad være med at tro naivt på nogen som helst, det være sig Adamski, C. A. Honey, ja selv rumfolkene. Opdrag i stedet for dig selv, læs alle synspunkter og nå til en fornuftig slutning selv, baseret på sundt studium og sund logik, med forståelse for begge sider af spørgsmålet. *C.N.—A.H.*

En ny studieform

Ought to be translated

Efter i fem år med større eller mindre held at have søgt den ideelle studieform er vi nu nået frem til en metode, der bygger på vore hidtidige erfaringer i mange forskellige grupper.

Indtil nu er det altid bestemte punkter, der har bragt gruppearbejdet ind i dødvande, såsom tilgang af nye medlemmer, der ikke besad de forkundskaber, der var nødvendige for at følge gruppens arbejde, gruppelederens specielle interesser og de enkelte medlemmers øvrige interesser, »manglende egnet stof), manglende planlægning af gruppeaftenerne, manglende indslag fra nye, friske kræfter etc.

Den nye studieform, vi fra 1. januar 1964 vil forsøge at anvende her i København, er baseret på aftenskoleundervisningen. Vi vil søge at skabe en

begynderlinie, en teknisk-videnskabelig linie og en filosofisk linie. Hver linie fungerer uafhængigt af de øvrige og kommer til at bestå af en serie mødeaftener, hvor vi har et forud fastlagt pensum, vi skal bearbejde.

Lad os som eksempel tage begynderlinien, der vil vi have en lektion, der omhandler UFO-data. Denne lektion vil komme til at forme sig omtrent på følgende måde:

»Læreren« holder en forelæsning over UFO-data på grundlag af den viden, vi har samlet gennem årene fra observationer verden over. Hvordan UFO'erne ser ud, deres manøvrer og »flyve«dygtighed, deres lyseffekter, deres lyd eller lydløshed, magnetiske effekter, deres hastigheder etc. Som bevisførelse for disse oplysninger anvendes anerkendte rapporter fra hele verden.

Derefter behandles rapporterne, deres værdi, statistiske oplysninger fra rapportcentralerne, hvordan rapporterne behandles og sorteres samt den korrekte måde at udfylde en rapport på. Som »lærebogsmateriale« anvendes løsblade med de væsentligste oplysninger samt kildeoplysninger til videre selvstudium, disse løsblade fremstilles ekstra til dette formål og kan samles til en virkelig opslags- og håndbog.

Endvidere vil der blive stillet skriftlige opgaver til besvarelse som hjemmearbejde til næste lektion, der vil her f. eks. blive stillet opgaver som følgende: »Hvilken observation er efter Deres mening den bedste og hvorfor?« eller »Hvilke hypoteser kan der opstilles vedrørende de uidentificerede objekters oprindelse og formål, på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige?«

Lektionen vil afsluttes med ca. en halv times spørgsmål og svar vedrørende aftenens emne.

Såfremt der bliver den fornødne tilslutning, vil dette eksperiment løbe af stabelen midt i januar måned, og vi skal senere berette om de opnåede erfaringer og resultater.

På længere sigt er det så meningen hvert år at have begynderkurser og samtidig fortsætte de begyndte kurser således, at disse kan holdes a jour og med tiden smelte sammen til en stab af virkelige UFOspecialister på både det teknisk videnskabelige og filosofiske felt, der vil kunne anvendes på mangfoldige felter såsom forskning, foredragsvirksomhed i tv, radio etc., debattører og som skribenter og støtte for pressen o.s.v.

Til slut vil jeg så blot ønske, at vore københavnske UFO-venner vil slutte op om dette eksperiment med samme ildhu som vi selv

Leif.

Ja, men . . .

Ought to be translated

Som følge af observationer, kontaktberetninger og yderligtgående UFO-gruppers aktivitet, støder vi ofte på begreber som dematerialisering, rumskibe i fjerde dimension, »ånderumskibe« fra andre »planer«, hvad der så end menes med det, behøver ånder et skib til at bevæge sig i??? Når vi diskuterer UFO-spørgsmål, mødes vi derfor gang på gang af et »ja, men«. Lad os engang prøve på at se lidt nærmere på de ovennævnte tildragelser.

Først og fremmest må vi vide, at vi mennesker på grund af vor ringe forståelse, vor ensrettede vanetænkning og vor hang til det mystiske, næsten altid springer over, hvor gærdet er lavest — for det er nu engang det letteste.

Ja, men observationerne fortæller om UFOer, der pludselig forsvinder som ved et trylleslag?

Altså har de dematerialiseret sig, er den letkøbte konklusion. Men lad os engang se på et par mere logiske og rent fysiske løsninger.

Vort øje kan kun følge en bevægelse med en vis hastighed, se på et cykelhjul, står det stille eller kører ganske langsomt, da kan vi se og tælle hver eneste eger, men kører cyklen derefter pludselig hurtigt, forsvinder egerne. Har de dematerialiseret sig — er der nu pludselig ingen fast forbindelse mellem fælg og nav? Nej, vel? Egerne er der stadig — vort øje kan blot ikke følge den hurtige bevægelse. Hvad tror I, der sker med et UFO, der flyver med 1000 km/t og derefter accellerer til f. eks 600000 km/t?

Et andet eksempel. Vore astronauter fortæller os, at universet udvider sig i følge bestemte matematiske love, hvor hastigheden forøges, jo større afstanden bliver. Det vil i praksis sige, at der et eller andet sted langt ude i universet findes solsystemer eller galakser, der fjerner sig fra os med en hastighed større end lysets — i modsat fald, såfremt de

når, men ikke overskrider lysets hastighed, måtte alle de andre systemer jo hobe sig op oven på dem efterhånden som de også når ud på den hastighed, fjerner de sig med overlyshastighed, holder Einsteins relativitetsteori ikke stik på det punkt, hvad vi længe har haft vor anelse om. Men en anden del i samme teori er nok så interessant, nemlig at materie-stof omformes til energi, når lyshastigheden nås. Lad os vende forholdet om, at vi sad som observatører på dette fjerne solsystem, der fjerner sig fra os med overlyshastighed, da ville det for os være Jorden og vort solsystem, der fjernede sig fra dette fjerne solsystem, med overlydshastighed, og altså i følge Einstein var vi overgået til energi på nuværende tidspunkt — og mig bekendt er vi endnu ikke hverken blevet til energi eller dematerialiseret. Tænk så igen på vore UFOer, der fjerner sig fra os med overlyshastighed, de vil ikke kunne ses mere, da deres lys ikke kan nå herned, men de er der stadig i fuld, fysisk form. Såfremt en eller anden vil komme med den indvending, at vi ikke kan operere med så store hastigheder som lysets (300.000 km/sek.), så vil jeg henlede opmærksomheden på lederen af NASAs rumfartsprogram, der for nylig gæstede København. Han udtalte, at amerikanerne regner med at have rumfartøjer med hastigheder i nærheden af lysets inden udgangen af dette århundrede — hvor de så end får dem fra.

En anden løsning — vi ved at det at »se« er en tilbagekastning af lyset fra en genstand, der opfanges af øjelinserne og via nervekanalerne danner vi et mentalt billede i vor hjerne. Bliver de reflekterede lysstråler nu sløret eller forstyrret af et eller andet, vil det »sete« billede blive udvisket eller helt forsvinde. Vi ved f. eks. at når man en varm sommerdag kører ud af en asfaltvej, kan vejen forude pludselig blive til »vand« det er varmebølgernes vibrationer og temperaturforskellene, der danner et reflekterende lag, der f. eks. spejler himlen. Er vejen af den grund blevet dematerialiseret eller forsvunden fordi vi ikke længere kan se asfalten? Standser vi bilen og nægter at køre videre på en vej, der ikke er der mere? Nej vel.

En tredie mulighed. Vi ved, at man kan lede lysstråler gennem en bøjet og bukket glasstang eller plasticstang, iysstrålen vil følge stangen gennem alle vindingerne og komme ud i den modsatte ende uanset om denne vender modsat lyskilden i den anden ende. Såfremt rumfolkene med deres fremskredne tekniske udvikling kan skabe en lignende virkning i atmosfæren, er det teoretisk muligt at »føre« de tilbagekastede lysstråler og dermed UFOens billede i en hel anden retning, måske bort fra Jordens overflade måske blot skråt ned mod Jorden i en anden vinkel, således at en UFO over Ringsted ikke kan ses i Ringsted, men derimod over Malmø, hvor der slet ingen UFO er, det er blot Ringsted UFOens lys, der er blevet ledt ned i retning af Malmø. Jamen vi ser den da stadig, den er da ikke dematerialiseret, den er blot ikke der hvor vi ser den, på samme måde som en genstand under vandet, som man ser på oppe over vandoverfladen, ikke befinder sig der hvor vi ser den, men et andet sted længere nede og skråt til siden.

Og en fjerde mulighed, der ligeledes er teoretisk. Såfremt man kunne skabe lysabsorberende eller lysgennemtrængende stof, som vi f. eks. kender det fra forskellige luft- eller gasarter, ville der intet synligt billede dannes. Et UFO, der er fremstillet af et lysabsorberende eller lysgennemtrængeligt stof, ville i praksis være usynligt, men dog lige så fysisk realistisk og virkelig som den luft vi indånder, men heller ikke kan se — der er dog ingen, der tvivler på at luften er der, selv om vi ikke kan se den. Eller er der nogen, der vil påstå, at den er blevet dematerialiseret?

Vi ved ikke, om nogen af de her nævnte muligheder er den rigtige løsning, men vi ved i alt fald at de kunne være det og i alt fald er mere logisk og naturlige løsninger end dematerialiserede rumskibe eller »åndeskibe« og deslige nonsens. Når man springer over hvor gærdet er lavest og kommer med den slags »forklaringer« er det udelukkende, fordi vor viden er for lille, og fordi vi elsker alt, hvad der er mystisk.

Leif.

DIVERSE

Romerkirkens koncil genåbnes

Ought to be translated

Søndag den 1. oktober samledes 2500 patriarker, kardinaler, ærkebiskopper, bisper, abbeder og andre højtstående gejstlige i Rom til åbning af den anden samling inden for Det 21. økumeniske Koncil. Dette koncil holdes som det første siden 1869—70, og dets første session strakte sig fra 11. oktbr. til hen i december sidste år.

Pave Johannes XXIII, der tog initiativet til dette koncil, fastsatte den anden samlings begyndelse til den 7. sept., men hans død i sommer bevirkede tre ugers udsættelse, hvorefter det indledtes den 29. september. Udsættelsen besluttedes af pave Paul VI og svarer til det tidsrum, hvori den katolske verden var uden overhoved.

Gennem de tre et halvt år, fra pave Johannes tog sin beslutning om koncilet og til dets begyndelse, har forskellige kommissioner arbejdet med detaljer i tilknytning hertil og dermed bidraget til, at koncilet er væsensforskelligt fra de tidligere i katolicismens 2000 år gamle historie. Ikke blot er det talmæssigt det største — dets mål er også anderledes.

Medens den katolske kirke tidligere holdt økumeniske konciler for at angribe, hvad katolicismen anså for falske filosofier og kættersk tankegang, vil prælaterne denne gang debattere to positive mål: hvordan kan den katolske kirke fornyes og hvordan kan den gøres tiltrækkende for ikke-katolikker?

Disse hovedformål er ved begyndelsen af den anden session affattet i 17 emner mod de oprindelige afsatte 69, og dette giver et glimrende billede af pave Paul VI's arbejde for en forenkling af hele koncilets arbejde. Man ønsker resultater af koncilet, ikke kun debat. *Berlingske Tidende, 29.9.63.*

Tidligere afholdte konciler i den romersk-katolske kirke har altid givet store påvirkninger også uden for den katolske kirkes virkefelt. Det vil skikert også ske denne gang. Særlig interessant vil det vel nok være, hvorvidt den denne gang vil åbne en dør for erkendelse af liv i andre verdener, på andre planeter. *A.H.*

Forhistoriske sputniker

En kinesisk arkæolog, professor Tschi Penlao ved universitetet i Peking, har opdaget nogle bemærkelsesværdige figurer, som er indhugget i granit i en dal i Yunanbjergene og på en ø i søen Tunglin. Disse figurer siges at gå 45.000 år tilbage i tiden. Egnen synes således at være beboet af mennesker, som rådede over en vis fremskreden teknik.

Ved undersøgelse af noget murværk, som i mere end 3000 år har været under vand i nævnte sø, fandt man andre figurer af høj kvalitet. I øvrigt har kinesiske lærde siden 1953 været i gang med undersøgelse af pyramider, som er dukket op at havet efter et jordskælv. Disse pyramider når en højde af 900 fod. Her forestiller figurerne meget harmonisk byggede mennesker, som bærer store, lurformede rør, måske et hemmeligt våben. Oven over disse sceniske gengivelser findes figurer forestillende ekstraordinært store, cylindrisk formede objekter, som er på vej ud i himmelrummet, og som er bemandet med andre personer, der ligesom de forrige er udstyret med lurformede rør, omend af mindre størrelse. Måske kan det dreje sig om en egenartet, endnu ukendt civilisation.

Fra »Le petit journal du Canada«.

Oversat: *Aage Voss.*

Man kan ikke undgå at tænke på de ældgamle beretninger om de såkaldte Vimanaer, alias luftfartøjer, som ifølge overleveringen kunne stige til vejrs og flyve ved hjælp af lydbølger. De ovennævnte »hemmelige våben« kunne da blot være en slags fredelige trompeter, der er egnet til formålet. Lydbølger er et område, hvorfra mange overraskelser kan ventes. Red.

Et par satellitter, der er en grad mere hemmelige end de andre hemmelige amerikanske satellitter, er bragt i kredsløb om Jorden den 16. okt. 1963. De kaldes Vela High Altitude eller Vela Hotel, vejer hver 220 kg og medfører detektorer, der fra banehøjden 100.000 km skulle kunne afsløre sprængninger af atombomber.

Cooper siger, at liv i rummet er muligt

I »Vi syv«, bogen skrevet af de syv astronauter, siger Gordon Cooper: »Jeg havde også den ide, at der kunne være interessante livsformer, som vi kunne opdage og blive bekendt med. Jeg tror ikke på eventyr, men det er min overbevisning, at der har været alt for mange eksempler på iagttagelser af uidentificerede flyvende objecter over hele Jorden, til at man kan udelukke, at livsformer eksisterer udenfor vor egen verden. Jeg foregiver ikke, at de eksempler, vi har kendskab til, nødvendigvis beviser noget. Men det faktum, at mange erfarne piloter har rapporteret om mærkelige observationer, som ikke let lader sig bortforklare, øgede min nysgerrighed om rummet.«

NICAP Reporter/ej.

Nyt fra Kolding

Endelig — den 9. og 10. nov. — kunne SUFOI-gruppen i Kolding indbyde medlemmer og interesserede til »åbent hus« i egne lokaler. Navnlig de (temmelig få), som har brugt hundreder af fritimer på at bygge huset i Harte, havde med længsel set frem til den dag, da arbejdet kunne meldes færdigt. Hele byggeriet har varet i 1½ år, dog afbrudt af den hårde vinter og andre afbrydelser, f. eks. da fredningsnævnet forlangte huset flyttet fra dets første plads!

Nu står huset altså færdigt. — »Det er større og pænere, end vi havde tænkt,« siger de fleste, som ser det. — Det *er* også et godt og pænt hus med en — møbleret — stue på 6 x 4 m, et stort køkken, entré og garderobe samt toilet. Og så »hører der til huset« en dejlig udsigt.

Huset kan nu tages i brug til gruppemøder, mål eller udgangspunkt for observationsture o. l. En egentlig indvielse vil først finde sted til foråret. SUFOI-gruppens apparater — 6" spejlteleskop, light-beam apparater, kikkerter m. m. — vil senere få deres plads i huset.

Det er Kolding-gruppens håb, at huset i Harte må virke samlende og inspirerende på medlemmer af såvel SUFOI-gruppen, UFOKLUBBEN for de unge og på UFO-kammerater fra andre egne.

ve. de.

Ny UFO-gruppe i Holbæk

Sjællands-Posten meddeler den 2. november, at en SUFOI-gruppe nu er dannet i Holbæk med Finn Nielsen som leder. UFO-Holbæks formålsparagraf lyder:

1: at samle interesserede mennesker for UFO-sagen.
2. at udvide kendskabet til UFO-sagen gennem foredrag, studiekredse m. v.
3. at skabe diskussion om UFO-sagen.
4. at skabe interesse for UFO-sagen blandt andre end lige netop medlemmerne.
5. at bane vej for en kosmisk forståelse.

Vi ønsker den nye SUFOI-gruppe held og lykke fremover. Deres første presseomtale har været glimrende, og vi håber, at flere lige så gode artikler til følge.

ej.

SUFOI-Aftenskolen

Som omtalt i sidste nummer af UFO-NYT holdt SUFOI i København møde i Vartov, hvor Leif Pedersen forelagde SUFOI Københavns planer om en aftenskole med tre linier:

1. Begynderlinie.
2. Teknisk og videnskabelig linie.
3. Kosmisk og filosofisk linie.

Der synes at være interesse for aftenskolen, idet 160 af de indbudte UFO-folk mødte op. Allerede på nuværende tidspunkt (14. nov.) ser det ud til, at i hvert fald den kosmisk-filosofiske linie har nok tilslutning til at blive ført ud i livet, selv om der ikke skulle komme flere indmeldelser inden tilmeldingsfristens udløb. Derimod ser det ud til at komme til at knibe med begynderkurset, hvad der også er forståeligt, idet alle mødedeltagerne enten var abonnenter af UFO-NYT eller medlemmer af SUFOI. Derfor københavnere: Foreslå venner og bekendte at deltage i et af sæsonens mest interessante aftenskolekursus!

HUSK NU UFO-NYT!

Pluk fra udklipsarkivet

Enige om forbud mod atomvåben i rummet.

Der er opstået principiel enighed mellem den amerikanske, den sovjetiske og den britiske udenrigsminister om forbud mod stationering af atomvåben i det ydre rum. Ministeren håber, at en aftale kan bringes i stand i nær fremtid.

Ekstrabladet, 4.10.63.

Den første atomdrevne rum-satellit er gået ind i en bane omkring Jorden og er begyndt at udsende radio-signaler, meddelte atomenergi-kommissionen i går.

Ekstrabladet, 1.10.63.

Isotop-affald fra en fransk atomstation menes at være årsag til, at flere hundrede kilo fisk driver døde omkring i en å, der løber ud i Lauzonfloden ved Bollene.

Ophidsede lystfiskere har sendt en skarp protest til regeringen, der nu har sendt prøver af de døde fisk til Paris til en nærmere undersøgelse.

Berlingske Tidende, 15.9.63.

Sundhedsstyrelsen har udsendt rapport om de målinger af radioaktivt nedfald, som er foretaget af Atomenergikommissionen og Forsvarets Forskningsråd.

Målinger af nedbøren i juli har vist 90,800 picocurie pr. kvadratmeter for samtlige spaltningsprodukters vedkommende, og i august var gennemsnittet 151,100. Den beregnede, tilladelige, stedsevarende værdi er ca. 90,000 picocurie. I juni var den skønnede totale mængde af strontium 90—ca. 2000 picocurie, i august ca. 4500. Den beregnede, tilladelige, stedsevarende værdi er opgjort til ca. 4000.

Sundhedsstyrelsen har gjort opmærksom på, at begrebet »tilladelige, stedsevarende værdier« må forstås således, at en overskridelse af disse ikke umiddelbart får uheldige følger. Kun såfremt gennemsnittet taget over lang tid, et år eller mere, når op på eller over disse værdier, kan der blive grund til at tilråde forholdsregler.

Berlingske Tidende, 29.9.63.

Dr. Perego til Skandinavien?

Lige inden redaktionens slutning fremkom der oplysning om, at dr. Perego, den kendte italienske UFO-forsker, sandsynligvis skulle rejse til Skandinavien omkring nytår. Såfremt der er mulighed for at arrangere offentligt møde i København, vil det blive gjort. I så fald vil nærmere bekendtgørelse ske gennem dagspressen. *ej.*

Følgende stod i »Politiken« den 13. november:

Det kosmonautiske trekløver Valerina og Andrej Nikolajev samt Bykovskij sagde i dag på en pressekonference i New Delhi, at Sovjet har planer om kosmiske fremstød til både Venus og Mars.

— For at kunne gennemføre en rejse til f. eks. Mars må man råde over rumskibe med flere mands besætning, fortalte de. Vore planer går ud på at sætte dem sammen, mens de er i kredsløb om Jorden, og når det er sket at dirigere fartøjet til Mars eller Venus. Sovjets hidtidige forsøg har vist, at det kan lade sig gøre at bringe rumskibe tæt sammen under kredsløb, og det sidste med Poliot I at et rumskib kan styres fra rummet.

— Disse kosmiske opgaver er dog så enorme, at de overstiger en enkelt nations kræfter. De bør gennemføres ved et internationalt samarbejde og med internationale besætninger, tilføjede de tre.

I radioavisen for den 12. november blev tillige nævnt, at rejsen frem og tilbage samt ophold på planeterne skønnedes at tage ét år.

...Det er selvfølgelig meget godt, at russerne i lighed med amerikanerne nu vil samarbejde om rumforskningen, men vi mener, at NU BØR DER GRIBES IND! Menneskeofringernes dage bør være talte, men alligevel agter man at sende kosmonauter til dette 400° varme helvede, der kaldes Venus. Ydermere er det meningen, at de selv skal skaffe sig føde deroppe, idet vi anser det for usandsynligt, at man er i stand til at medbringe proviant for mindst to kosmonauter for et helt år. Hvorfra skal de få den føde? Hvorfor ofrer man umådelige summer bare for at slå et par stakkels frivillige ihjel, når det kan gøres så meget billigere? — Eller det skulle vel ikke være tilfældet, at offentligheden bevidst er blevet fodret med forkerte oplysninger om vore nærmeste naboer i rummet? Ja, gæt selv!

ej

Sagkundskaben vakler

Den amerikanske astronaut Gordon Cooper, der under sine 22 jordomflyvninger 15.—16. maj i år mente at kunne se enkeltgenstande såsom veje, skorstene og køretøjer nede på Jorden, har efter at være mødt med skepsis nu fået en vis oprejsning, idet fremstående eksperter inden for NASA ikke tør benægte, at han faktisk har kunnet skelne sådanne objekter, omend det er vanskeligt at verificere helt sikkert. Skønt man normalt kun kan se genstande, der strækker sig over mindst ét bueminut i synsfeltet, er det muligt, at man under særlige belysningsforhold kan observere ting under synsvinkel på kun en sjettedel heraf. Det bliver for Coopers vedkommende ting ned til 10 m udstrækning.

PENNEVEN

filosofisk interesseret, englænder, 26 år, søger dansk kontakt.

Tysk plan om atomluftskib

Skal være 350 meter langt og have plads til 800 passagerer

Tyske teknikere arbejder i øjeblikket med store planer om et atomluftskib, der skal indlede en revolution i passagertrafikken over Atlanten.

Siden Lakehurst-katastrofen i 1937, da 35 mennesker mistede livet ved luftskibet »Hindenburg«s brand, har luftskibene være bandlyst fra passagertrafikken. I Tyskland har man imidlertid ikke opgivet tanken om en ny luftskibsæra, og i fagkredse regner man med at kunne påbegynde bygningen af det føste nye passagerluftskib om to—tre år.

Østrigeren Ernst von Weress har konstrueret et atomdrevet luftskib med en rejsehastighed på 300 kilometer i timen. Skibet skal have et rumfang på 360.000 kubikmeter og være 350 meter langt. Det får plads til 800 passagerer. *S-E.T.*

Berlingske Tidende 20. okt. 63.

Se UFO-NYT jan. 63, side 17.

UFOer over Lago Maggiore

En natvægter fra Milano og 3 bådførere fra Lago Maggiore påstår at have set flyvende tallerkener. I henhold til bådførerne svævede en flyvende tallerken ubevægelig 20 m over vandet i en afstand af 1 km fra deres båd. Den hævede sig langsomt efter at være gledet hen over vandet med meget stor hastighed og uden den ringeste støj.

Da den havde fået højde, lignede den en engelsk soldaterhjelm og udsendte et kraftigt lys. Nu sluttede et andet objekt af samme slags sig til den, og de 2 objekter fjernede sig samtidigt efterladende de 3 bådførere i stor forbavselse. Den ene af disse erklærede: »Når jeg hørte nogen tale om flyvende tallerkener, så lo jeg naturligvis. Nu vil jeg ikke mere gøre det. Jeg tror dog ikke, at de to, vi har set, kommer fra en anden planet. Det kunne meget godt dreje sig om nye amerikanske, britiske eller sovjetiske flyvemaskinetyper. En ting er sikker: jeg har set dem.«

(Offentliggjort i den lokale presse den 21. december 1962). *Aage Voss.*

lørdag den 9. november 1963:

Pave Paul VI gik i dag kraftigt ind for et forenet Europa, som han anså for at være det bedste middel til fredens bevarelse. Paven, der fremsatte sine udtalelser ved en audiens for deltagere i Europa-bevægelsens konference i Rom, advarede mod at vente med skabelsen af et forenet Europa, indtil en sådan udvikling eventuelt blev påtvunget af kræfter udefra.

— Det er en pligt at skabe fred og sikre den, sagde paven og fortsatte: — Enhver kender vort århundredes tragiske historie; hvis der er noget, som kan forhindre den i at gentage sig, så er det skabelsen af et fredeligt, organisk og forenet Europa. Fred baseret på magtbalance eller på en våbenhvile mellem modstandere eller på rene økonomiske interesser kan kun være skrøbelig, sagde paven og sluttede: — Det er nødvendigt, at denne store sag gøres forståelig for alle, især for ungdommen af i dag. *Ole Henningsen.*

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. 86 16 77.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 v.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1963

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 2 44 54.
Horsens: A. M. Berland, Sundvej 18 th., telf. 2 49 77.
Nordborg: Carsten Hedegaard, Lærkevej 10 tv., Langesø.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, Thisted.
Struer: S. P. Christensen, Søndergade 56.
Svenstrup Als: Jørgen Christensen, Vestertoft.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Svendborg: F. Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 3476.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Hornslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Rødby: Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge
St. Merløse: S. Jensen, Stenlillevej pr. St. Merløse, tlf. 182.
Svinninge: A. Hervik, „Birkholm", pr. Svinninge, telf. 461.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.
Sundby: Å. M„ Christensen, Bachersvej 67, tlf. SU 9525.

Udenlandske UFO-bøger

Vi kan nu skaffe de fleste udenlandske UFO-bøger — leveringstid ca. 6 uger. Bestillinger modtages gerne til Sunds.

NORGE

UFO-NYT kan kun bestilles hos: SUFOI, Rønneallé 9, Sunds, Jylland, Danmark! De kan altså *ikke* bestille det i Norge.

Københavns-biblioteket

Interesserede bedes henvende sig til:
Hr. Flemming Jensen, Kastruplundsgade 90, Kastrup.